

"היחידה" והדרך להעברת עוברים

מפגש עם דוד דיטסהיים - מנהל היחידה להעברת עוברים

יוסי מלול - משק הבקר והחלב
hmb-malul@icba.org.il

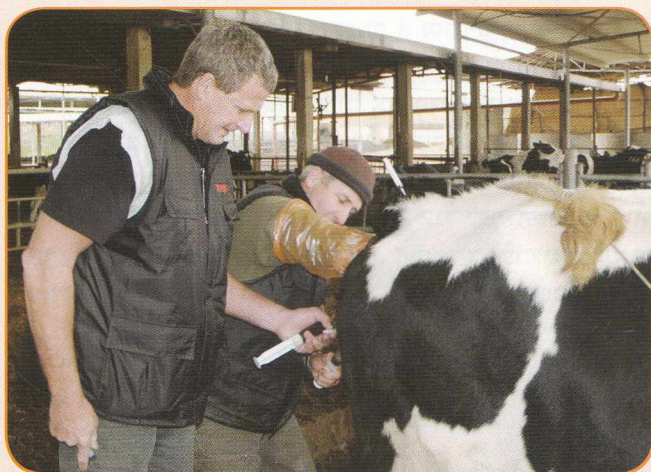

נושא העברת עוברים ברפת הישראלית עובר הילוך. הנהלת הענף מאמינה שיש לנו עניין אסטרטגי לפתח את הטכנולוגיה - לצרכים פנימיים להשבחת העדר הפרטני והעדר הארצי וגם כפעילות יצוא יוצרת הכנסות. מומלץ לרפתנים להכיר ולהתיידד עם הנושא, לנסות כמה פרות בעונה הקרובה ולפעול כדי להעביר את התכונות הטובות שיש לפרות העילית ברפת לפרות נוספות ובכך להעלות, במהירות יחסית, את הערך הכולל של העדר בבית - הסיכון שווה את התועלת!

השנה יש שינוי מהותי בהתייחסות האסטרטגית של שיאון לנושא ובהקצאת המשאבים לקידומו, כי רואים בו פוטנציאל גדול להצלחה ולהתקדמות בחזית רחבה, פנימית וחיצונית כאחד. כל פעילות הייצוא של הטיפוח הישראלי נתקלת בקשיים גדולים, מקצועיים, כלכליים ופוליטיים. פריצה דרך העוברים נראית קלה יותר כי מדובר בתא אחד, סגור הרמטית ואף סטרילי שגם עובר תהליכי ניקוי ובדיקה קפדניים. זאת לעומת, זרמה המוגדרת כנשאית ובעלת יכולת העברה של מספר מחלות. חוקי המסחר הבין-לאומיים מונעים את העברתה בין מדינות, במידה והמדינה המייצאת מחסנת, או התפרצות המחלה מתקיימת בה בטווח זמן מוגדר (לדוגמה פה וטלפיים).

העדר הישראלי נחשב לאחד המטופחים גנטית הטובים בעולם. והנה דווקא הטכנולוגיה של העברת עוברים אצלנו, ואנחנו אוהבים לאמץ טכנולוגיות, לא המריאה ונשארה במשקים מעטים יחסית, ובמספרים צנועים.

כל פעילות הייצוא של הטיפוח הישראלי נתקלת בקשיים גדולים, מקצועיים, כלכליים ופוליטיים. פריצה דרך העוברים נראית קלה יותר כי מדובר בתא אחד, סגור הרמטית ואף סטרילי שגם עובר תהליכי ניקוי ובדיקה קפדניים

דוד ועמוס שוטפים ברפת גלאון

צעדי בראשית - ד"ר דן פרנק ודוד דיטסהיים

התורמת מוכנה עם רגליים קדמיות מורמות

- ממסדים את שיתוף פעולה עם חברת מקסימילק בניהולו של סער יבין ליצירת עוברים במעבדה - הפריה חוץ גופית.
- בימים אלה מגיע צוות קטן ומנוסה מארה"ב, כדי ללוות את אנשי העוברים שלנו בעבודה היומיומית ולתת את הלקחים, תוך יישום לתנאי ישראל.
- מכינים תכנית עבודה מפורטת לעונת ההעברה, שהיא קצרה יחסית, ומשקיעים הרבה אמצעים ומאמצים שהיא תשא פרי מרבי.

התפקיד של החקלאית

מתחילת הדרך הייתה החקלאית מעורבת מאוד במה שקורה בנושא שטיפת הפרות והשתלת העוברים בפרות האומנות. מנהל היחידה היה רופא חקלאית וגם כיום היא שותפה בייעוץ שוטף ובבדיקות אולטרה-סאונד של ד"ר יוסט בצפון ושל ד"ר אילן וקסמן בדרום. יש ריכוז כוחות משותף לפריצת דרך פוטנציאלית בתחום הגנטי.

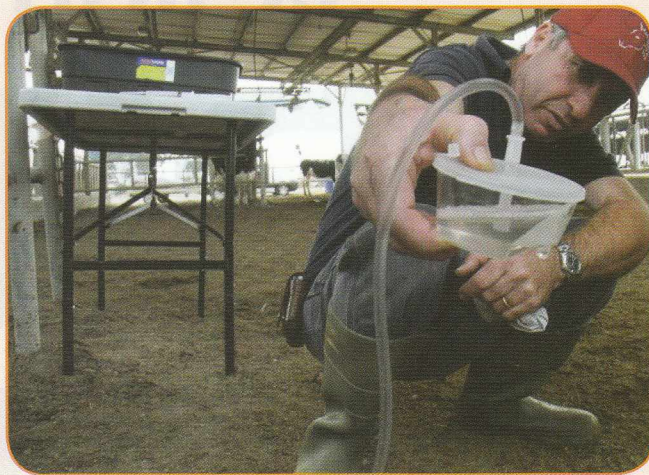
תחילת הדרך הייתה בבדיקת אולטרה-סאונד שיוסט עשה שגם הביאה לשיפור בתוצאות. הוא התלהב מהרעיון ונסע להשתלמות העברת עוברים בקנדה וחזר משם עם הרבה ידע ולקחים, שאף יושמו בתהליך העבודה השוטף.

גם הרופא המטפל מיועד לתהליך שנעשה במשק ותורם את חלקו לקידום העניין.

המשך בעמ' 50

רפת דרום - פרת וששת צאצאיה משטיפת עוברים

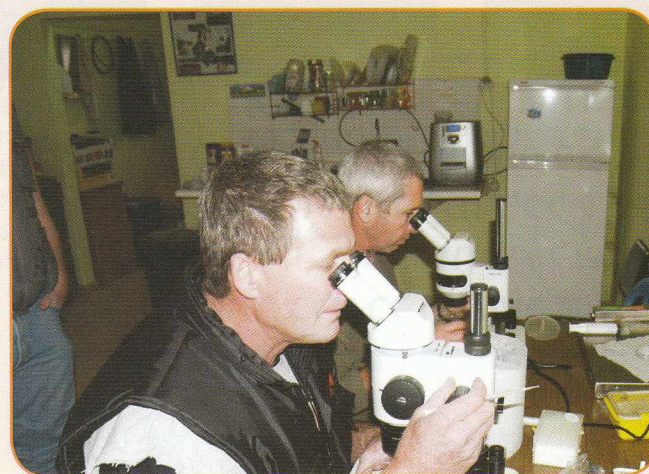

עוברים בצנצנת לאחר השטיפה

נפגשתי עם דוד דיטסהיים, מנהל היחידה להעברת עוברים בשיאון, לשיחה נרחבת על המכלול המרתק של העברת עוברים, שאלתי שאלות של רפתן לא מומחה ולמדתי את הנושא על קצה המזלג.

המבנה הארגוני של היחידה

- תחילת הדרך הייתה עם רופא וטרינר, שהיה מנהל היחידה, ולידו היה טכנאי שסייע בעבודה השוטפת. כך היה עם ד"ר דן פרנק ודוד דיטסהיים וגם הרבה שנים אחרי ההקמה, היו מעורבים בה ד"ר חיים שטורמן וד"ר דורון טיומקין. כיום הוחלט בשיאון לשנות גישה ולבחור את דוד, שצבר ניסיון וידע רב בנושא, כמנהל היחידה להעברת עוברים ולמנות לידו את ד"ר יוסט דוכס מהחקלאית, כאיש מקצוע נוסף שבעונה מנהל תקשורת יומיומית עם דוד. האחריות המקצועית של היחידה נמצאת בפיקוח הדוק של המנהל המקצועי של שיאון, ד"ר יואל זרון.
- המזריע עמוס סגל, שגם הוא כבר התנסה בהצלחה בנושא, ייכנס לעבודה בכל העונה ומסייע לדוד בתהליך.
 - התקבלה החלטה להכשיר עוד מזריעים לביצוע השתלות של עוברים מוקפאים, כדי להגדיל את גמישות העבודה ונגישות גדולה יותר לצרכי המשק.
 - כל צוות שיאון מתגייס לתת כתף להצלחה - דני, קלרה, רותי, קרן, מוטי, אמיר.

בודקים את מצב העוברים שנשטפו

מה מציעה שיאון לרפתנים השנה, כדי לקדם את היעדים של המשק הפרטי והארצי?

הרעיון הוא לבצע מהלך כולל שיש בו תועלות לרפתן בעדר הפרטי וגם יצירת פוטנציאל לעדר הארצי. מוצעות השנה לרפתנים שלוש תכניות בסיסיות

תועלות לשיאון	תועלות לרפתן	עלויות לרפתן	התכנית
העגל שנולד שייך לשיאון וכן כל העוברים מעל ל-7	7 עוברים ראשונים להשתלה במשק	אין - כל העלויות על חשבון שיאון	פרה עתודה - מעל ל-800 חמ"מ
השבחה כללית של העדר הישראלי.	שטיפת עוברים מפרות עילית והשתלתן בעגלות נמוכות גנטיקה. אפשר גם להקפיא ולהשתיל במועד מאוחר	2,500 ₪ לפרה ראשונה. 2,000 ₪ לשנייה	פרה פרטית - 750-550 חמ"מ - להשבחת העדר
	תשלום על השטיפה	המשק מקבל 1,250 ₪ לפרה נשטפת	פרות לבנק שיאון - 500 חמ"מ
		יצירת בנק עוברים לייצוא וגם להשתלה בעדרים בישראל	אפשרות ניצול גם לשטיפה פרטית

הדרישות מתורמת הן: המליטה באופן תקין, עברה בדיקה רפואית והיא נקייה, דורשת דרישה טבעית, נמצאת 70 יום לפחות לאחר ההמלטה, אחרי שיא החלב ובעלת שיפוט גופני שמתקרב ל-3. כשכול התנאים האלה מתקיימים והפרה דורשת, עושים תכנית

מה צריך להכין במשק כדי שהתהליך יהיה מיטבי?

אחרי שהרפתן סיים את כל התהליך וההכנה באופן מוקדם, מגיע היום שהצוות מגיע לעבודת השטיפה וההשתלה. חשוב שניתן לו תנאי עבודה מיטביים כדי שיוכל למקסם את התוצאות ביום העבודה. עמדת השטיפה תהיה במקום מוצל, עדיפות לרצפת בטון נקייה, ברז מים עם צינור לניקיונות וגם פח לכל השאריות. רצוי גם משטח בגובה של 20 ס"מ להרמת הרגליים הקדמיות. פינה למעבדה: יש כיום ברוב הרפתות שעברו רפורמה ויש תנאים טובים במכון החליבה ובמשרדים.

מה קורה עם התורמת, שהיא פרה טובה, שאנחנו רוצים שגם תתעבר אחרי התהליך הארוך?

כלל, פרה עם מטען גנטי גבוה יותר ובוודאי פרה עתודה, מתעברת פחות טוב מפרה נמוכה ביצועים. יש אמונה אצל רפתנים שהתעברות של פרות תורמות נמוכה מזו של אחרות בעדר. מהניסיון המצטבר וממחקרים שנעשו, שיעור ההתעברות של פרות תורמות דומה לזה של פרות מקבילות שאינן משתתפות בהעברת עוברים. היות ואנחנו עוברים עם פרות עילית, יש סיכוי שההתעברות שלהן לאחר פעולת השטיפה תהיה טובה מזו שלפניה (ועדיין נמוכה יחסית, בגלל המצוינות שלהן). מספר ימי המנוחה של פרה תורמת עשוי לארוך כ-120 יום - 70 יום לדרישה מיטבית, 21 יום תהליך העברת העוברים, 30 ימי מנוחה, דרישה טבעית והזרעה.

החייב הוא בגין עלויות של שיאון בלבד - הורמונים, עבודה, נסיעות ועוד - אין כל כוונה לעשות רווח מהשירות. הרפתנים מוזמנים לנצל את הביקור של הצוות ולשטוף בו פרות נוספות ואף לבצע השתלה חמה באומנות.

על איזה פרות מדובר?

התורמת - זו הפרה בעלת הפוטנציאל הגבוה מאוד, שכמוה אנחנו רוצים הרבה בעדר המקומי, או שהיא תביא לנו פר שיפיק זרמה להשבחת העדר כולו. יש בעדר כ-200 עתודות מצטיינות והרפתן מקבל הודעה לקראת ההמלטה והוא עוקב אחריה. הדרישות מתורמת הן: המליטה באופן תקין, עברה בדיקה רפואית והיא נקייה, דורשת דרישה טבעית, נמצאת 70 יום לפחות לאחר ההמלטה, אחרי שיא החלב ובעלת שיפוט גופני שמתקרב ל-3. כשכול התנאים האלה מתקיימים והפרה דורשת, עושים תכנית ובאים לבקר.

פרה תורמת פרטית - הרפתן רוצה עוד כמוה בעדר שלו בלבד. הוא בוחר את הפרה ופועל בהתאם לתנאי הסף שמסייעים לשיעור התעברות טוב יותר אצל האומנות. מומלץ לרכז שתי פרות מצטיינות בעדר ולשטוף אותן עם פר משיב ושהשתיל בעגלות.

האומנת - רצוי שזו תהיה עגלה בריאה בעלת אומדן הורשה נמוך. לעגלה יש פוריות טובה יותר וכך יכולים לקבל עדר משופר יותר בתקופה קצרה יחסית. ממש להקפיץ את הערך הגנטי של כלל העדר המקומי.

איך התהליך מתבצע?

1. פנייה כללית - לפני העונה פונה שיאון אל המשק בגין עתודה בעדר או הצעה לשטוף פרות עילית ברפת.
2. תגובת המשק - תשובה חיובית ותאום קשר במועד הדרישה של התורמת. דוד מגיע למשק עם הדרכה מפורטת וגם מזרקים מוכנים לכל הטיפולים.
3. דוגמה לאורך ביצוע התהליך - דרישה ב-1.11, תחילת טיפול - 9.11, הזרעה - 14.11, שטיפה והשתלה - 21.11. כל התהליך אורך כשלושה שבועות.

מה הבעיות המיוחדות בהעברת עוברים וכיצד מציעים לפתור אותן?

1. המלטות חורף - בהעברת עוברים עובדים רק בחורף, שוטפים את הפרות ומשתילים חם בעגלות אומנות וכך מקבלים המלטות חורף וייצור חלב בתקופה פחות רצויה - אנחנו רוצים יותר חלב בקיץ.
2. פגיעה בסיכויי ההתעברות - בהמלטות אמצע החורף ומעלה (סוף פברואר) - פרה תורמת צריכה להמתין 4 חודשים עד להזרעה, נכנסת לקיץ, סיכויי ההתעברות שלה נמוכים יותר והיא עלולה להיפגע בגין פוריות.
3. הזרעת עגלות בוגרות - מומלץ, כאמור, להשתיל את העוברים בעגלות אומנות. הניסיון מראה שרצוי שאלו יהיו עגלות בוגרות בגיל 15-16 חודש. בישראל, עגלה בגיל זה אמורה כבר להיות בהיריון ולוקחים סיכון עם הדחייה.

הפתרונות המוצעים:

- א. להקפיד את העוברים ולהפשיר אותם להשתלה באביב -עשויים לקבל המלטות בתקופה יותר רצויה.
- ב. לשטוף פרות יבשות וריקות - פעמים רבות, פרות מצטיינות לא מתעברות, נשארות בעדר ונחלבות עד שמתרוקנות ומתייבשות. במקום להוציא אותן מהעדר מעבירים אותן לחצר היבשות ושוטפים אותן עם פרים מצטיינים, במחזוריים של כל חודשיים. וכך מקבלים, בשטיפה פרטית, הרבה עגלות בעלות ערך גנטי מעולה כמו האמא. כך עושים בהצטיינות רבה במשק האחים שמואלי בציפורי.
- ג. עגלות אומנות בוגרות - להשתיל בעגלות יותר בוגרות ולהבטיח שיעור התעברות טוב יותר וערך גנטי משופר יותר לכל העדר, זה עשוי להיות כלכלי ומשביח.
- ד. לכוון את השטיפות ובעיקר ההשתלות לחודשים מרץ-אפריל: במסגרת תכנית השטיפה, התורמות, קרוב לוודאי תזרענה בחודשים אפריל-מאי ובכך הן תתייבשנה בחודשי החורף, ותגענה לשיא החלב בתחילת הקיץ: מתאים לתכנון ייצור שנתי (איור 1)

איך נוצר שיתוף הפעולה עם חברה פרטית לייצור עוברים במעבדה?

סער יבין נמצא בענף הרבה שנים, עבד במעבדה לעוברים עם ד"ר אמיר ערב וד"ר צביקה רוט שעושים מחקרים רבים בתחום ייצור העוברים והקפאתם במעבדה. כיום הוא מסיים דוקטורט בתחום והחליט לנצל

את הידע והפרקטיקה שרכש לטובת פעילות כלכלית, בתחום ייצור העוברים במעבדה ומכירתם לגורמים בחו"ל.

שיאון עובדת עם המעבדה לאורך שנים ואף עשו פרויקטים משותפים, כמו הקפאת עוברים למכון ויצמן ולצרכים מחקריים אחרים.

לסער ולאשתו, עדיה, יש ידע והתלהבות לעסוק בנושא וכיום הם מוציאים ביציות משחלות של פרות אחרי שחיטה בבית המטבחיים ומפיקים מהן עוברים למכירה. כל פרה ישראלית שמגיעה לשחיטה יש לה ערך גנטי טוב יותר ממה שקיים ברוב ארצות העולם ולכן זו פעילות בעלת ערך מקצועי רלוונטי.

השנה מתכוון סער להעמיד פרות יבשות של משקים, ברפת שהקים בכפר הנגיד, שם הוא ישטוף ויפיק ביציות שאותן הוא יפרה במעבדה, בתהליך חוץ גופי, ויקבל עוברים נקיים ובדוקים באיכות גבוהה ואף ממוינים על פי מין.

ההסכם של שיאון עם חברה מקסימלית קובע בלעדיות של שיאון בהשתלת העוברים בארץ ובחו"ל.

ההערכה היא שיעמדו כ-20 פרות ברפת הזו וייתכן שאפשר יהיה להאריך את העונה והנושא ייבדק בקיץ הקרוב. השימוש בזרמה ממוינת על פי מין קשה לביצוע בהפריה חמה, אך במעבדה היא עוברת יותר בקלות. שיתוף הפעולה בין שתי החברות הוא הדוק ביותר ויש עניין משותף לקדם את נושא ייצור העוברים במעבדה, על ידי הפריה חוץ גופית ובכך לפשט את התהליך ואף להוזיל אותו.

לסיכום

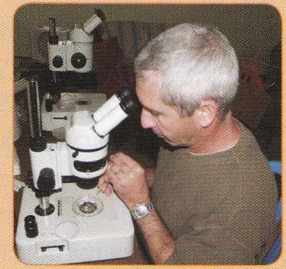
נושא העברת עוברים ברפת הישראלית עובר הילוך. הנהלת הענף מאמינה שיש לנו עניין אסטרטגי לפתח את הטכנולוגיה - לצרכים פנימיים להשבחת העדר הפרטני והעדר הארצי וגם כפעילות יצוא יוצרת הכנסות לארגוני הרפתנים.

מומלץ לרפתנים להכיר ולהתיידד עם הנושא, לנסות כמה פרות בעונה הקרובה ולפעול כדי להעביר את התכונות הטובות שיש לפרות העילית ברפת לפרות נוספות ובכך להעלות, במהירות יחסית, את הערך הכולל של העדר בבית - הסיכון שווה את התועלת

כאן המקום להכיר תודה לכל החברים שעושים שנים בפיתוח הנושא ולא נרתעים גם מכישלונות שקורים בדרך. החזון והאמונה בדרך יביאו אותנו למדרגה מקצועית גבוהה יותר. ■

איור 1: תכנית העברת עוברים יכולה לתרום לייצור החלב השנתי

דוד עוקב אחר העוברים

דוד דיטסהיים שימש כטכנאי ביחידה להעברת עוברים תחת "פיקודם" של מנהלים רבים, שהתחלפו מסיבות שונות. דוד נולד בשווייץ לפני 51 שנים ולא רץ עלה מצרפת ב-1980. יש לו 5 ילדים ומזה כ-15 שנה הוא חבר בקיבוץ עין החורש.

המאיץ להקמת היחידה להעברת עוברים היה ב-1985 - לשוק נכנסו גורמים פרטיים שהתחילו לשווק עוברים ישראליים ובמקביל התחילה פעילות של ד"ר דורון טיומקין בבקר לבשר. כך הוחלט בענף, על ידי ד"ר חיים שטורמן ותלי שור מאגודת און, דניאל פרי מזכיר ההתאחדות, וכן דורון מהחקלאית, להיכנס לתחום העוברים.

דוד היה בוקר בעדר הבקר לבשר של רמת מגשימים וכמו שקורה עם הגורל, בסוף 85 היה צוות צרפתי שרצה להחליף שרולה עם הולשטיין ברמת הגולן, היו צריכים מתורגמן לצרפתית ובקשו ממנו לעזור - כך התוודע לנושא. בזכות הביקור הזה, נעשה מעורב ויצא, ביוזמתו ועל חשבונו, בתחילת 86 לצרפת, ללמוד העברת עוברים במשך שנה.

החליטו שלושת מנהלי האגודות של החקלאים לשלוח וטרינר לארה"ב ללמוד את הנושא. האיש שנבחר על ידי החקלאית הוא ד"ר דן פרנק. בקיץ 86, דן נסע לשלושה חודשי השתלמות בארה"ב. דורון וחיים שטפו פרות בישראל בהצלחה צנועה למדי.

דן חזר מהקורס "מלא אדרנלין" וביקש עוזר - "צריך לשלוח טכנאי מזריע לארה"ב". דורון טיומקין, שידע על נסיעתו של דוד, אמר שיש כבר איש והוא בצרפת. הם התקשרו לצרפת, ושם דוד עבר קורס בהזרעה מלאכותית ואח"כ תיאוריה של העברת עוברים ובהמשך סט' 9 חודשים. את הסט' סיים בפסח 87 ולאחריה חזר לארץ, אחרי שהשלים את כל שנת הלימודים.

בין 5.87-10.86 שטפו 6-7 משקים וזו הייתה העונה הראשונה - דן שטף לראשונה ברפת שלוחות, שזה אזור העבודה שלו.

דן פרנק עבד עד 1991 ובמשך כ-1.5 שנים עבדה היחידה לאורך כל השנה. דן שוחרר מהחקלאית לטובת הפרויקט למשך 3 שנים - די מהר גילו שהשיטה אינה עובדת בקיץ, התוצאות היו ירודות מאוד.

כשהוחלט שדן לא יעבוד במשרה מלאה בעוברים, בגלל הקיץ, הוא קיבל תוספת של איזור עבודה חלקי - המושבים היוגב ומדר-עוז. כך הוקמה ב-1990 "רפת לשטיפת עוברים" במושב היוגב שהחזיקה מעמד שנה.

המעבדה להעברת עוברים בבית זרע

מי הם הפרים הבולטים שנולדו מהעברת עוברים?

"בתקופה הזו נולד "סינבד" בדגניה ב', שטפנו את "רולוף" ב-88 ובעקבות השטיפה נולד סינבד וקנינו אותו. ככלל, לא נולדו "כוכבים" משטיפת מעוברים במשך העשור 1990-2000 - שטפנו פרות ולא היו פרים בולטים וההסבר שלי שלא נשטפו מספיק פרות נכונות.

לאמא של סינבד לא היה חלבון והוא היה פר צעיר ככולם. הוא נבחר באופן מקרי, כי הפרה הייתה עתודה ובלי חלבון. בתקופה הזו היו הרבה שינויים באינדקס ובין בחירת העתודה להולדת העגל, הוא היה נפסל בגלל השינויים. זה מאוד תסכל את הפעילים ואנשי המקצוע וכמות השטיפות הייתה נמוכה מאוד (היו שנים של 16 פרות בשנה, אך לקראת סוף תקופת דן פרנק הגענו ל-100 פרות).

לא הצלחתם במציאת פרים להזרעה במשך למעלה מעשור, מדוע המשכתם? "בחירת הפרה הלא נכונה וכמות השטיפות הביאה לכך שהיחידה להעברת עוברים לא סיפקה את הסחורה.

עם פרישתו של ד"ר דן פרנק וחזרתו לחקלאית, ד"ר חיים שטורמן החליף אותו כמנהל היחידה ונשטפו בממוצע כ-30 פרות לשנה בחורף עד שנת 2000. לאחר חיים נכנס ד"ר יואל זרון לנהל את היחידה כשלאחריו, ד"ר זוהר גבע.

שאלו רשף והצוות המקצועי בשיאון החליטו על קיום מספר גבוה יותר של שטיפות לעונה - עם קבלתו לעבודה של רועי גרנות כמנהל האתר הדרומי, הוא מונה גם מנהל היחידה להעברת עוברים. חזרנו לפעילות אינטנסיבית ב-2001 ושנה לאחר מכן, פתחנו את האתר בבית-זרע.

אלי קפצ'וק מבית זרע ורמי אילת מנווה-אור האמינו מאוד בנושא העברת העוברים ככלי טיפוחי וביחד עם מנהלי שיאון, הוחלט על הקמת אתר שאליו מביאים את הפרה לשטיפה והיא חוזרת למשק לאחר העבודה.

בהיגוב היו תורמות תמידיות שחיו יבשות ברפת ואילו בבית-זרע, התחנה הייתה יומית, פרות הגיעו נשטפו וחזרו לרפת האם. זה החזיק מעמד מעט זמן - ב-2003 התפרצה מחלת הפה וטלפיים, היה הסגר בעמק הירדן וכל התחנה הושבתה.

גם אחרי סגירת התחנה בבית זרע, לא נואשתם והמשכתם לנסות "התחנה ההיסטורית הבאה הייתה עם הגעתו של אלון ענבר לניהול שיאון: אני נבחרתי להיות מנהל היחידה ויש שינוי במדיניות, מעבירים מהלך ופורצים קדימה בכל הכוח - שוטפים פרות עתודות, פרות פרטיות ופרות "בנק" - זהו שינוי משמעותי שאלון והצוות המקצועי של שיאון הכניסו, בזכות זה חזרנו להיקפים משמעותיים ואנחנו נערכים אחרת לשטיפת הפרות והשתלה במשק ובמעבדה.

כאיש מקצוע שהתנסה בהרבה טכנולוגיות ועבר הרבה מנהלי יחידות, מה החזון שהיית רוצה לראות "בסוף הדרך" "אם היה אפשר הייתי רוצה לראות:

- 4-3 תחנות בכל הארץ, שבנויות כמו האתר בבית זרע.
- בכל אתר ירוכזו כ-15 פרות יבשות בעלות חמ"מ גבוה מאוד.
- להכין את האתר לעבודה בכל השנה, כולל אפשרות של מיזוג אוויר במבנה.
- להכין אומנות במשקים בסביבה ולבצע "השתלות חמות" ביום השטיפה.
- להקים בנק עוברים גדול שיהיה מקור גנטי לשימוש מקומי ולייצוא.

כך נוכל לבצע קפיצת מדרגה בתכונות הגנטיות של העדר הישראלי"

לוי יהיא!